

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็น ผู้ประกอบการของนักศึกษาปีสุดท้ายของ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Entrepreneurial Intentions of Huachiew Chalermprakiet University Student

มรกต กำแพงเพชร¹ และประสพชัย พสุนนท์²

¹คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

E-mail : morakhot@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากประชากรคือ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายปีการศึกษา 2557 ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 332 คน ใช้สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการและใช้การวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได พบว่าปัจจัยด้านความต้องการความสำเร็จ ความต้องการอำนาจ ความมีนวัตกรรม ความใส่ใจในความสำเร็จ การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านวัตถุ การสนับสนุนด้านข้อมูล มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

คำสำคัญ : ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ, คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

Abstract

The purposes of this research are to study intentions of Huachiew Chalermprakiet University Student. This research was quantitative research and collected data by a questionnaire from students of Huachiew Chalermprakiet University, the sample size was 332.

The study found that the students had high level of entrepreneurial intention ($\bar{X} = 3.88$) The study of factors the entrepreneurial intentions of sample was analyzed by multiple regression analysis; using stepwise regression. This research found that Need for achievement, Need for power, Innovativeness, Achievement Orientation, Emotional Support, Instrumental Support, Informational Appraisal Support factors affect to this research.

Keywords : Entrepreneurial Intention, Entrepreneurial Characteristics

บทนำ

วิกฤตเศรษฐกิจปี 2540-2543 ตามด้วยวิกฤตการณ์ทางการเงินในประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงกลางปี 2550 ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม หลายประการ ทำให้องค์กรธุรกิจและอุตสาหกรรมต่างๆ ล้วนประสบปัญหาจนต้องเลิกหรือหยุดกิจการ ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่เมื่อจบการศึกษาออกมาแล้วได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจคือ ไม่มีงานรองรับ ด้วยแนวคิดดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีแนวคิดหลัก ในการพัฒนานิสิต นักศึกษาและบัณฑิตว่างงานในการเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก ผู้ประกอบการอิสระ เพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศและลดปัญหาการว่างงาน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556)

ผลจากการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในปี 2556 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาสำรวจ บัณฑิตจำนวน 1,619 คน พบว่า บัณฑิตทำงานแล้วคิดเป็นร้อยละ 83.75 ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ ศึกษาต่อคิดเป็นร้อยละ 13.22 และกำลังศึกษาคิดเป็นร้อยละ 3.03 บัณฑิตที่มีงานทำเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจอิสระและเป็นเจ้าของธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 5.38 ส่วนบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำได้บอกถึงสาเหตุที่

ยังไม่ได้ทำงานคือ ช่วยเหลือธุรกิจทางบ้าน คิดเป็นร้อยละ 19.16 จากการสำรวจพบว่า มีบัณฑิตกลุ่มหนึ่งที่เมื่อจบการศึกษามีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการทั้งเปิดกิจการส่วนตัวและช่วยกิจการของครอบครัว (มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 2556)

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติปีสุดท้าย ผลการศึกษจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจะใช้ในการตัดสินใจเพื่อพัฒนาและบริหารจัดการหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติปีสุดท้าย

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

งานวิจัยนี้ได้นำเอาทฤษฎีการวางแผนล่วงหน้า (Planned Behavior) ของ Ajzen (1991) มีแนวคิดว่า พฤติกรรมทุกชนิดที่ต้องมีการวางแผนล่วงหน้า สามารถทำนายได้จากความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมนั้นจาก 3 องค์ประกอบของความตั้งใจได้แก่

1) ทักษะคติต่อการกระทำ (Attitude toward a given behavior) ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าการทำพฤติกรรมใดแล้วจะได้รับผลทางบวก ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น และเมื่อมีทัศนคติทางบวกก็จะเกิดเจตนาหรือตั้งใจ (Intention) ที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น

2) บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norm) เป็นการรับรู้ของบุคคลว่าคนอื่นๆที่มีความสำคัญสำหรับเขาต้องการหรือไม่ต้องการให้เขาทำพฤติกรรมนั้นๆ ถ้าบุคคลได้รับรู้ว่าคนอื่นๆที่มีความสำคัญต่อเขาได้ทำพฤติกรรมนั้น หรือต้องการให้เขาทำพฤติกรรมนั้น ก็จะมีแนวโน้มที่จะคล้อยตามและทำตามด้วย

3) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) เป็นการรับรู้ของบุคคลว่า เป็นการยากหรือง่ายที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ถ้าบุคคลเชื่อว่า มีความสามารถ

ที่จะกระทำพฤติกรรมในสภาพการณ์นั้นได้ และสามารถควบคุมให้เกิดผลดังตั้งใจ เขาก็มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมนั้น

การศึกษาถึงความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการสิ่งที่จะใช้ทำนายความตั้งใจได้ดีที่สุดคือการวัดจากพฤติกรรม

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคคลีแลนด์ (McClelland)

งานวิจัยนี้ได้นำเอาทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคคลีแลนด์ (McClelland) ซึ่งได้เสนอว่า ผู้ประกอบการนั้นจะมีลักษณะแตกต่างจากคนทั่วไป ทั้งนี้เพราะผู้ประกอบการมีทัศนคติความนึกคิด ค่านิยม ความต้องการและประสบการณ์แตกต่างจากคนทั่วไป (Frese 2009) ดังนั้นพื้นฐานของพฤติกรรมของผู้ประกอบการอยู่ที่แรงจูงใจ ซึ่งเป็นอิทธิพลภายในที่จะเพิ่มพลังผลักดันไปสู่เป้าหมายที่ผู้ประกอบการต้องการ ถ้าเพียงลำพังของพลังภายนอกที่ชักจูงใจอย่างเดียวจะมีพลังน้อยกว่าแรงจูงใจภายใน ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ประกอบไปด้วย

1) ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement) เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อความสำเร็จ บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูง จะมีลักษณะชอบการแข่งขัน ชอบงานที่ท้าทาย และต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงานของตนเอง มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง และกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว

2) ความต้องการความผูกพัน (Need for affiliation) เป็นความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น บุคคลที่ต้องการความผูกพันสูงจะชอบสถานการณ์การร่วมมือมากกว่าสถานการณ์การแข่งขัน โดยจะพยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

3) ความต้องการอำนาจ (Need for power) เป็นความต้องการอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูง จะแสวงหาวิถีทางเพื่อให้ตนมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับหรือยกย่อง ต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น และจะกังวลเรื่องอำนาจมากกว่าการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ

งานวิจัยนี้ได้นำเอาแนวคิดคุณลักษณะของผู้ประกอบการของ Michael Frese (2000) ที่พัฒนามาจากแนวคิดของ McClelland (1987, pp. 254-255) ว่า ผู้ประกอบการนั้นต้องมี

คุณลักษณะคือ ใฝ่ใจในความสำเร็จ และพัฒนาเพิ่มเติมจากแนวคิดของ Lumpkin and Dess (1996, pp.156-159) ว่าผู้ประกอบการต้องมี ความเป็นตัวของตัวเอง มีนวัตกรรม กล้าเสี่ยง มีความก้าวร้าวในการแข่งขัน และ ผู้ประกอบการต้อง มีความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดของ Hartley (1997, pp.93-155) คุณลักษณะผู้ประกอบการทั้ง 6 ข้อนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yonca Grol (2006) และ พิษญา มัชฌิมศรัทธา (2554) ซึ่งได้ให้นิยามคุณลักษณะผู้ประกอบการไว้ดังนี้

- 1) ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) คือ ความสามารถและความตั้งใจที่จะนำตนเองไปสู่โอกาส เป็นคนที่สามารถทำงานได้ด้วยตนเอง และสามารถตัดสินใจได้ในภาวะบีบบังคับ
- 2) ความมีนวัตกรรม (Innovativeness) คือ การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มเกี่ยวกับสินค้าใหม่ๆ การบริการและเทคโนโลยีใหม่ๆ
- 3) ความกล้าเสี่ยง (Risk taking) ความกล้าเสี่ยงแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ กล้าเสี่ยงต่อสิ่งที่ไม่รู้ กล้าใช้ทรัพย์สินจำนวนมากสำหรับก่อตั้งธุรกิจ และกล้ากู้ยืมทรัพย์สินจำนวนมาก
- 4) ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive aggressiveness) คือ ความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะในการแข่งขัน ความพยายามที่จะทำให้คู่แข่งหมดประสิทธิภาพ
- 5) ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ (Stability and learning orientation) หมายถึง การที่เจ้าของกิจการมีความมั่นคงไม่เก็บสิ่งผิดพลาดมาเป็นอารมณ์หรือผิดหวังท้อแท้ แต่จะนำเอาประสบการณ์เหล่านั้นมาเรียนรู้
- 6) ความใฝ่ใจในความสำเร็จ (Achievement orientation) หมายถึง ผู้ที่ชอบงานที่ท้าทาย มีแรงจูงใจในการทำงานให้สำเร็จและดีกว่าเดิม

ทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคม (Social Support)

Caplan (1976) และ Pilisuk (1982) เสนอว่า ผู้ที่เป็นแรงสนับสนุนทางสังคมได้แก่ กลุ่มครอบครัว เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน แรงสนับสนุนทางสังคมจึง หมายถึง การช่วยเหลือของสมาชิกที่เป็นเครือข่ายทางสังคมทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ เป็นผลให้ผู้รับได้ปฏิบัติหรือแสดงออกทางพฤติกรรมไปในทางที่ผู้รับต้องการ ซึ่งแรงสนับสนุนทางสังคมประกอบไปด้วย

- 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotional Support) เช่น การรับฟัง การแสดงให้เห็นว่าสนใจ การยอมรับ และการไว้วางใจ

2) การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ (Instrumental Support) เป็นการให้ความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรมซึ่งได้ช่วยบุคคลที่มีความต้องการเอื้อให้เกิดพฤติกรรม ได้แก่ การให้อุปกรณ์ สิ่งของ เงิน เวลา

3) การสนับสนุนด้านข้อมูล (Informational Appraisal Support) เช่น การให้ข้อมูลป้อนกลับ(Feedback) เพื่อให้บุคคลรับรู้สถานการณ์ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

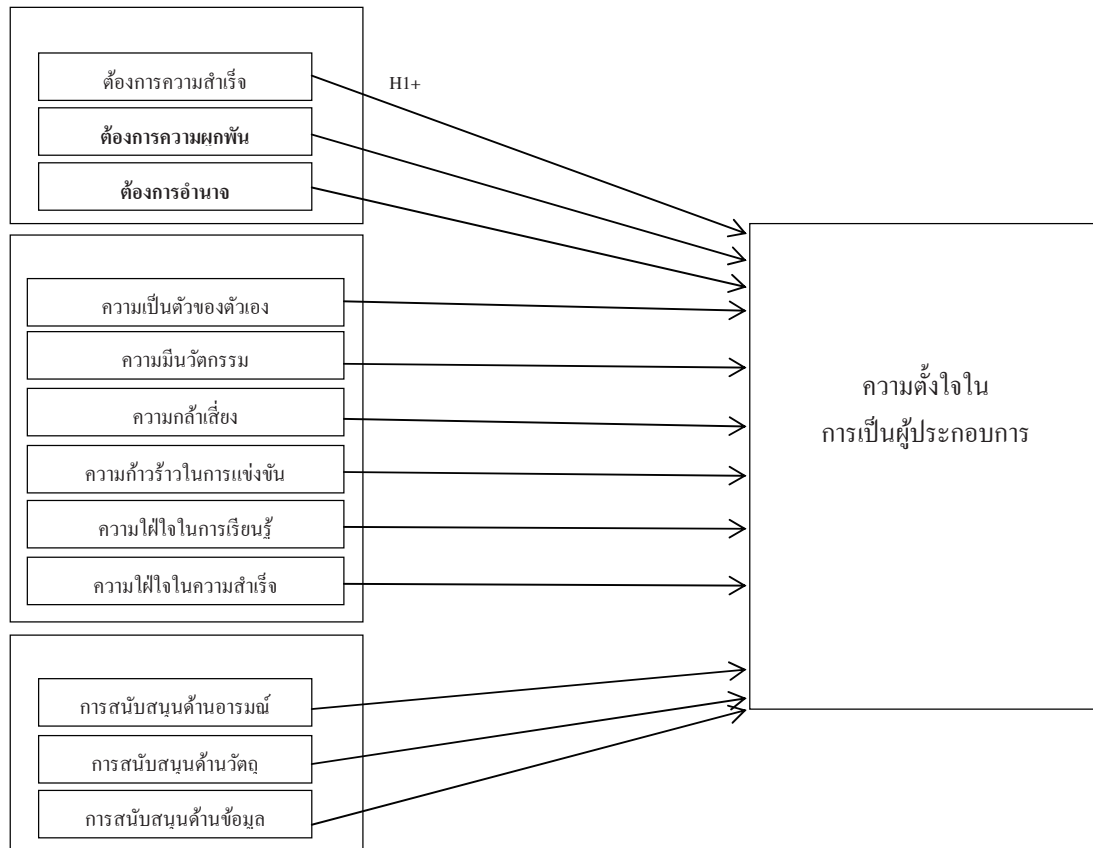
Longenecker and Moore (1987) ได้มีการศึกษาว่า ผู้ประกอบการจะมีลักษณะแตกต่างจากคนทั่วไป คือ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความพร้อมในการรับความเสี่ยง มีความมั่นใจในตนเอง และมีความสามารถในการปรับตัว

Karanja Ngugi (2012) ได้ทำการศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการวางแผนล่วงหน้า และทฤษฎีการทำนายพฤติกรรม Shapero Model ในการอธิบายความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในที่สุดท้ายในทุกมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเคนยาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 133คน โดยพบว่าความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากสามตัวแปรแฝงที่สำคัญ คือ การรับรู้ความปรารถนา ความโน้มเอียงที่จะกระทำและความเป็นไปได้ที่รับรู้

เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) ทำการศึกษาศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจปี 2551 อัญฐพล เชื้อนคำ (2548) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชูชัย สมितिไกร (2547) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนาจการพยากรณ์ของศึกษาคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการบรรทัดฐานทางสังคม การรับรู้ความเป็นไปได้ในการเป็นผู้ประกอบการ และการรับรู้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ซึ่งผลการศึกษาของทั้ง 3 ท่านนั้นสอดคล้องกันและพบว่า นักศึกษามีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการค่อนข้างน้อย มีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาที่มีภูมิหลังแตกต่างกันมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการและการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการทำให้ได้กรอบแนวคิดดังนี้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

- H1 : ความต้องการความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
- H2 : ความต้องการความผูกพันมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
- H3 : ความต้องการอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
- H4 : คุณลักษณะความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

- H5 : คุณลักษณะความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
- H6 : คุณลักษณะความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
- H7 : คุณลักษณะความก้าวร้าวในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
- H8 : คุณลักษณะความใฝ่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
- H9 : คุณลักษณะความใฝ่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
- H10 : อารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
- H11 : วัตถุประสงค์ของมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ
- H12 : ข้อมูลมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,946 ราย (สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2557) และผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณตามสูตรของ Yamane ในการคำนวณโดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกิน 5% (Yamane, 1973, p.728) จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ 332 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 10 คำถาม ได้แก่ เพศ อายุ เชื้อชาติ ภูมิลำเนา ลำดับการเป็นลูก อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้ของครอบครัวต่อเดือนประสบการณ์ในการทำงานพิเศษ ความตั้งใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของตนเอง ส่วนที่ 2 เป็นคำถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความคิดเห็นด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ 15 ข้อ คำถามแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการ แบ่งเป็น ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความผูกพัน ความต้องการอำนาจ คำถามคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการแบ่งเป็น ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้า

เสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ความใส่ใจในความสำเร็จ คำถามแรงสนับสนุนทางด้านสังคมแบ่งเป็นการสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านวัตถุ การสนับสนุนด้านข้อมูล อย่างละ 5 ข้อ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามด้วยวิธีการ IOC ได้ค่า IOC เฉลี่ยรายข้อ ระหว่าง 0.73 – 1.00 คะแนน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามไปทดลองเก็บข้อมูลจากนักศึกษา 30 ราย พบว่า ค่าถามในส่วนที่ 2 ที่เป็นแบบประเมินค่า มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคอยู่ระหว่าง 0.784 – 0.853

ผลการวิเคราะห์

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับข้อมูลส่วนที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 72.0 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 28.0 กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 22-24 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.67 รองลงมาคือมีอายุอยู่ในช่วง 19-21 ปี และ 25-27 ปี คิดเป็นร้อยละที่ ร้อยละ 27.41 และร้อยละ 2.11 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเชื้อชาติเป็นเชื้อชาติไทยคิดเป็นร้อยละ 99.1 รองลงมาคือเชื้อชาติจีนคิดเป็นร้อยละ 0.9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 16.6 ภาคตะวันออกเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันตกคิดเป็นร้อยละ 11.4 ร้อยละ 6.3 ร้อยละ 5.4 ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นลูกคนโตของครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาเป็นลูกคนเล็กคิดเป็นร้อยละ 24.4 และเป็นลูกคนกลาง 23.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดามีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมาเป็นพนักงานบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 24.1 เกษตรกรคิดเป็นร้อยละ 16.9 รับราชการคิดเป็นร้อยละ 8.7 พนักงานรัฐวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 3.0 อื่นๆคือ เสียชีวิตคิดเป็นร้อยละ 2.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มารดามีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมาเป็นแม่บ้านคิดเป็นร้อยละ 22.9 พนักงานบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 19.6 เกษตรกรคิดเป็นร้อยละ 10.2 รับราชการคิดเป็นร้อยละ 8.1 พนักงานรัฐวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 1.5 อื่นๆคือเสียชีวิตคิดเป็นร้อยละ 1.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ครอบครัวมีรายได้ อยู่ในช่วง 40,001 - 60,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคืออยู่ในช่วง 20,001 - 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 23.2 และมากกว่า 80,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 14.8 ไม่เกิน 20,000 บาทคิดเป็น

ร้อยละ 11.1 และอยู่ในช่วง 60,001 - 80,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานพิเศษคิดเป็นร้อยละ 52.4 และเคยทำงานพิเศษคิดเป็นร้อยละ 47.6

2. ผลการวิเคราะห์ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

การศึกษาระดับความความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยแล้วจึงทำการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ	$\bar{X}$	S.D	การแปลผล
ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ	3.88	0.47	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษามีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยด้านแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการ

แรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการ	$\bar{X}$	S.D	การแปลผล
1. ความต้องการความสำเร็จ	4.12	0.70	มาก
2. ความต้องการความผูกพัน	3.87	0.84	มาก
3. ความต้องการอำนาจ	3.69	0.85	มาก
รวม	3.89	0.79	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าโดยรวมแล้วนักศึกษามีแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จะพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการสูงที่สุดคือ “ความต้องการความสำเร็จ” ในขณะที่มีความต้องการต่ำที่สุดคือ “ความต้องการอำนาจ”

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้ประกอบการ

คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	$\bar{X}$	S.D	การแปลผล
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	3.89	0.54	มาก
2. ความมีนวัตกรรม	3.70	0.46	มาก
3. ความกล้าเสี่ยง	3.74	0.62	มาก
4. ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	3.80	0.66	มาก
5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	3.87	0.56	มาก
6. ความใส่ใจในความสำเร็จ	3.86	0.78	มาก
รวม	3.81	0.60	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยรวมแล้วนักศึกษามีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จะพบว่า นักศึกษามีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการสูงที่สุดคือ “ความเป็นตัวของตัวเอง” ในขณะที่มีคุณลักษณะต่ำที่สุดคือ “ความมีนวัตกรรม”

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยด้านแรงสนับสนุนด้านสังคม

แรงสนับสนุนด้านสังคม	$\bar{X}$	S.D	การแปลผล
1. การสนับสนุนด้านอารมณ์	3.76	0.69	มาก
2. การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ	3.99	0.53	มาก
3. การสนับสนุนด้านข้อมูล	3.88	0.47	มาก
รวม	3.87	0.56	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยรวมแล้วนักศึกษามีแรงสนับสนุนด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมีแรงสนับสนุนด้านสังคมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จะพบว่า นักศึกษาแรงสนับสนุนด้านสังคมสูงที่สุดคือ “การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ” ในขณะที่มีความต้องการต่ำที่สุดคือ “การสนับสนุนด้านอารมณ์”

การทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณสมบัติของข้อมูลให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในการใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) นั่นคือ ตัวแปรอิสระจะต้องมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเป็นเส้นตรง (linearity) และไม่เกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง (multicollinearity)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันของตัวแปรทั้ง 3 กลุ่ม

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1 ต้องการสำเร็จ	4.12	0.70												
2 ต้องการผูกพัน	3.87	0.84	.416**											
3 ต้องการอำนาจ	3.69	0.85	.237**	.342**										
4 เป็นตัวของตัวเอง	3.89	0.54	.499**	.430**	.374**									
5 มีนวัตกรรม	3.70	0.46	.380**	.392**	.401**	.569**								
6 กลัวความเสี่ยง	3.74	0.62	.493**	.361**	.219**	.528**	.363**							
7 การแข่งขัน	3.80	0.66	.359**	.321**	.265**	.535**	.421**	.614**						
8 ใฝ่ใจเรียนรู้	3.87	0.56	.464**	.497**	.440**	.662**	.585**	.558**	.603**					
9 ใฝ่ความสำเร็จ	3.86	0.78	.293**	.218**	.143**	.394**	.284**	.318**	.312**	.364**				
10 ด้านอารมณ์	3.87	0.69	.317**	.303**	.354**	.467**	.439**	.394**	.380**	.468**	.341**			
11 ด้านวัตถุสิ่งของ	3.76	0.69	.242**	.201**	.182**	.324**	.337**	.244**	.275**	.358**	.235**	.292**		
12 ด้านข้อมูล	3.99	0.53	.419**	.413**	.308**	.589**	.468**	.472**	.455**	.644**	.345**	.495**	.420**	
13 ความตั้งใจ	3.88	0.47	.417**	.383**	.367**	.505**	.550**	.309**	.366**	.459**	.367**	.482**	.396**	.506**

หมายเหตุ ** หมายถึง P-Value < 0.01

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรตามทีระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งสิ้น จากนั้นผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเป็นพหุสัมพันธ์ โดยใช้สมการถดถอยเพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แล้วพิจารณาค่า VIF (Variance Ination Factors) สำหรับตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า ค่า VIF มีค่าสูงสุดเท่ากับ 2.159 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคือ ค่า VIF ≤ 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรอิสระอื่นๆ และไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงพหุคูณ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
ค่าคงที่ (Constant)	.894	.187		4.787	.000		
ต้องการความสำเร็จ	.095	.035	.141	2.712	.007	.625	1.599
ต้องการอำนาจ	.054	.026	.097	2.034	.043	.732	1.365
มีนวัตกรรม	.249	.057	.244	4.386	.000	.541	1.848
ความกล้าเสี่ยง	-.089	.045	-.118	-2.001	.046	.484	2.068
ไฟความสำเร็จ	.072	.028	.119	2.578	.010	.783	1.277
ด้านอารมณ์	.108	.035	.158	3.076	.002	.636	1.572
ด้านวัตถุสิ่งของ	.093	.032	.135	2.921	.004	.786	1.272
ด้านข้อมูล	.139	.054	.155	2.581	.010	.463	2.159

R	R Square	Adjusted R Square	Sig. (F-test)
.693	.480	.460	.000

หลังจากที่ตรวจสอบคุณสมบัติของข้อมูลว่าตรงตามข้อกำหนดเบื้องต้น (assumption) ของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแล้ว จึงทดสอบสมมติฐานตามแบบจำลองที่สร้างจากกรอบแนวความคิดของงานวิจัยโดยใช้วิธี Stepwise ในการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ 4 ตัวแปร คือ ความต้องการความผูกพัน ความเป็นตัวของตัวเอง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความใส่ใจในการเรียนรู้ และมีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ ได้แก่ ความกล้าเสี่ยง และ ความใส่ใจในการเรียนรู้ โดยมีค่า Adjusted R² เท่ากับ 0.460 หมายถึง ตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายความสามารถในการแข่งขันซึ่งเป็นตัวแปรตามได้ถูกต้อง 46.0%

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐาน H1 : ความต้องการความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ($p < 0.01$) H3 : ความต้องการอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ($p < 0.05$) H5 : คุณลักษณะความมี

นวัตกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ($p < 0.001$) H6 : คุณลักษณะความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ($p < 0.05$) H9 : คุณลักษณะความใฝ่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ($p < 0.01$) H10 : อารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ($p < 0.01$) H11 : วัตถุประสงค์มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ($p < 0.01$) H12 : ข้อมูลมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ($p < 0.01$) และผลงานวิจัยปฏิเสธสมมติฐาน (ใช้วิธี Stepwise) คือ H2 ความต้องการความผูกพันมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ H4 คุณลักษณะความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ H7 คุณลักษณะความก้าวร้าวในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ H8 คุณลักษณะความใฝ่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของเกศินี จุฑาวิจิตร ที่พบว่า หากนักศึกษามีแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก นักศึกษาจะมีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการมากตามไปด้วย

2. สมมติฐานที่ได้รับการสนับสนุน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการได้แก่ ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการอำนาจ ผลการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิชาภา สายทอง (2557) ที่ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการบริเวณตลาดไท จังหวัดปทุมธานี และคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรม ความใฝ่ใจในความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฝนทิพย์ ชาร์โลว (2555) Yonca Groel (2006) และพิชญา มัชฌิมศรีทธา (2554) ที่พบว่า คุณลักษณะผู้ประกอบการความมีนวัตกรรมและความใฝ่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ และแรงสนับสนุนด้านสังคมได้แก่ การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านวัตถุ การสนับสนุนด้านข้อมูล สอดคล้องกับงานวิจัยของชูชัย สมितिไกร (2547) การที่คนใกล้ชิดให้การสนับสนุนด้านจิตใจ วัตถุประสงค์ และข้อมูลมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตัดสินใจในการเป็นผู้ประกอบการ

3. สมมติฐานที่ไม่ได้รับการสนับสนุนได้แก่ ความต้องการความผูกพัน ความเป็นตัวของตัวเอง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความใส่ใจในการเรียนรู้ ซึ่งทั้ง 4 ปัจจัยนี้ไม่มีนัยสำคัญในการส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ยกเว้นคุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความกล้าเสี่ยง และ ความสม่ำเสมอความใส่ใจในการเรียนรู้ ที่แม้จะมีนัยสำคัญแต่กลับเป็นผลกระทบด้านลบ เมื่อได้สัมภาษณ์นักศึกษา พบว่านักศึกษามีความคิดว่านักศึกษาไม่ชอบเสี่ยง หากต้องเสี่ยงก็จะพบกับความรู้สึกที่ไม่มั่นคง กลัวความล้มเหลว นอกจากนี้แล้วนักศึกษายังไม่มั่นใจในสภาพเศรษฐกิจ และไม่แน่ใจในความต้องการและความสามารถของตนเองว่าจะประกอบกิจการอะไร และในด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ นักศึกษาปัจจุบันสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องขวนขวายเพราะสามารถหาข้อมูลผ่านระบบออนไลน์เพียงต่ออินเทอร์เน็ตก็สามารถใช้คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือสมาร์ตโฟนหาข้อมูลได้ทันที ต้องการเรียนรู้อะไรก็สามารถเปิดดูได้ในยูทูบหรือพันทิป อีกทั้งประสบการณ์ในการเรียนรู้จากความผิดพลาดก็น้อย เพราะเมื่อไม่กล้าทำท้อแท้และทำอะไรที่เสี่ยง การเรียนรู้จากความผิดพลาดก็จะไม่เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการการถอดถอดพหุคูณทั้งสองสมการ จะเห็นได้ว่า สัมประสิทธิ์ของปัจจัยด้านความมีวินัยธรรมมีค่ามากที่สุด นั่นหมายความว่าหากสามารถพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยธรรมให้นักศึกษาตั้งแต่ปีแรกๆของการเข้ามศึกษาในสถาบัน จะทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีและมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น

2. การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า นักศึกษาปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมีคุณลักษณะผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านแรงสนับสนุนด้านสังคมมีค่ามากที่สุด หากต้องการพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการเพื่อให้นักศึกษา ทางสถาบันควรจัดการสนับสนุนการเรียนการสอนที่สอดคล้อง เช่น การพัฒนาหลักสูตรเนื้อหาวิชา การมีบุคลากรผู้ทรงคุณวุฒิและมีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการมาสอนนักศึกษาโดยตรง

3. การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติซึ่งสามารถนำไปต่อยอดงานวิจัยในอนาคต เช่น การวิเคราะห์แผนพัฒนานักศึกษา หรือ การสร้างหลักสูตรวิชาการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาหลักสูตรในคณะวิชาต่อไป

บรรณานุกรม

- Ajzen, Icek. (1991) **"The theory of planned behavior."** **Organizational behavior and Human Decision Process**, 50, 179-211
- Caplan, G. (1974). **Support systems and community mental health**. New York: Behavioral Publications.
- Frese, M. (Ed.). (2000). **Success and failure of microbusiness owners in Africa: A psychological Approach**. West
- Frese.M. (2009). Toward a Psychology of Entrepreneurship - An Action Theory Perspective. *Foundations and Trends in* Vol. 5, No. 6 (2009) 435-494
- Hartley, R.F. (1997). **Management mistakes and successes**. 5th edition. New York: Wiley
- Hisrich Robert D. (1995) **Entrepreneurship; Starting, Developing and Managing a new Enterprise**. 3th ed. 51-67 Irwin INC
- John Karanja Ngugi . (2012). *International journal business and social research (IJBSR)*, (2)125-146
- Lambing, A., Kuehl, C. R. (2003). *Entrepreneurship* (3rd Ed.). New Jersey: Pearson Education Inc.
- Lumpkin, G. T. and G. D. Dess (1996), **Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to performance**. *Academy of Management Review* 21, 135-172.
- McClelland, D.C. (1961), **The Achieving Society**. Princeton : Van Nostrand
- McClelland, D.C. (1987). **Human motivation**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lumpkin, G.T. and Dess, G.G. (1996). **Clarifying the Entrepreneurial Orientation Construct and Linking It to Performance**. *The Academy of Management Review*, 21, 135-172.

- Pilisuk, M., & Minkler, M. (1980). Supportive networks: Life ties for the elderly. *Journal of Social Issues*, 36(2), 95-116. Port: Greenwood Publishing Group.
- Yamane, Taro (1973) **Statistics: An Introductory Analysis**. Third edition Newyork : Harper and Row Publication.
- Yonca Grol . (2006). Entrepreneurial characteristics amongst university students: Some insights for entrepreneurship education and training in Turkey. *Emerald Group Publishing Limited. Education + Training*, Vol. 48 Iss: 1, pp.25 - 38
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2552). ศักยภาพและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- ชูชัย สมितिไกร. (2547). ศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย. รายงานการวิจัยภาควิชา
- นิชาภา สายทอง. (2557) .แรงจูงใจในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการบริเวณตลาดไท จังหวัดปทุมธานี. วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มีนาคม)
- พิชญ มัชฌิมศรัทธา. (2554). บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ ทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมอิสระในเขตกรุงเทพมหานครมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ผุสดี รุมาคม. (2544). การบริหารธุรกิจขนาดย่อม (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์เซ็นเตอร์.
- ฝนทิพย์ ฆารไสว. (ตุลาคม 2554 – มีนาคม 2555). การศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรม ในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย. วารสารวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 7 (1) , 39-50
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- อัฐพล เชื้อนคำ (2548) คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.